

Болеславу Викторовичу Гродскому.

Свиданіе въ рошѣ.

Сонетъ А. Мицкевича.

P. Bolesławowi Grodskiemu.

Stelldichein im Haine.

Sonett von Mickiewicz.

Widzenie się w gaju.

Sonet Mickiewicza.

Deutsch von J. von Lugin.

Andantino. $\text{♩} = 60$.

mf 3 3
„Тыль э - то? Чтотакъ поздно?“
mf 3 3
„Bist du es? so ver-spä - tet?“
mf 3 3
„Ty-żeś-to? i tak póź - no?“

Andantino. $\text{♩} = 60$.

p *p*

p *p* *p*

„Сбил - ся я съ до - ро - ги, въ лѣ - су, гдѣ межъ вѣт - вей лун - ный
„Ich war irr - ge - gan - gen Im Wald, wo Zwei - ge dacht die Mon - des -
Błę - dna mia - łem - dro - gę wśród la - sów, przy nie - pew - nym księ -

свѣтъ лишь мер-ца-етъ. ты о-бо мнѣ меч-та-ла?—
 strah - len heh-len. Du dach - test seh - nend mei - ner?—
 kę - ca pro-my - ku. Tęsk - ni - taś? myśl - lisz o mnie?—

„О, не-бла-го-дарный! Луч-ше спро-си мо-гу-ли мечтать о чемъ дру-
 „O du willst mich quä-len! Frag, wo ver-wei-len kann mein Den-ken und Ver-
 „Lu-by niew-dzię-czni-ku! Py-taj się czy ja my - śleć o czém in-nem

гомъ я?— „Дай мнѣ сво-и ру-чен-ки, дай къ устамъ прижать ихъ.
 lan - gen!— „Laß mir die Hand zum Kuß, laß dei-ne Knie um-fan-gen!
 mo - gę!— „Poz-wól us-cis-nać dło - nie, u - ca - to - wać no - gę.
 riten. a tempo

f Дрожишь по-че-му? — *p* „Не зна-ю. *a tempo* Все ме-ня пу-га-етъ и

f Du bebst! Wa-rum? — *p* „Ich weiß nicht. Angst er-füllt die See-len, Wenn

f Ty drzysz! cze-go? — *p* „Ja nie wiem. *riten.* *a tempo* Bła-dząc po ga-i - ku,

mf *p*

ти-хій ше-лестъ ли-ствевъ, и птицъ ноч-ны-е кри-ки.

hier sich Win-des-braus und Eu-lenschrei ver-mäh-len.

3 *pp* *le-kam się szme-ru liś - cia, no-cnych pta-ków krzy - ku.*

ten. Ахъ, долж-но быть мы пре-ступ-ны, ес-ли насъ все тре-во-жить! —

Ach! uns be-drük-ket Schuld, da un-ruh-voll wir ban-gen!“

Ach! *3* mu-si-my być win-ni kie-dy czu-jem two-ge!“ —

pp

ri - ten. Poco meno mosso. *mf*

„Взгля-ни въ ли-цо мнѣ, въ о - чи:
 „Schau mir in Aug' und Her - ze!
 „Spój - rzyj mi w o - czy, w czo - to:

ri - ten. Poco meno mosso. *p*

раз - въ преступлень - е гля - дить такъ смѣ - ло. та - кимъ без - об - лачнымъ
 Sol-chen Blick-kes Flam-men Ver - ei - net Furcht sich nie, kein Trug so rei-nen
 ni - gdy sta-kiem czo - tem nie i - dzie zbrod - nia, trwo - ga nie pa - trzy tak

mf *p* *p*
 взглядомъ? Бо - же! ви - новны ль мы, что здѣсь сидимъ съ то - бо - ю? Си -
 Zü - gen. Herr Gott! sind schuldig wir, wenn still wir hier bei - sam - men? Wir
 śmie - le. Prze-bóg! je - steś-myż win - ni że sie-dzie-my spo - tem? Wszak

жу я такъ да - ле - ко, такъ си - жу без - мо - лв - но,
 re - den kaum von Lie - be.... sit - zen scheu und fer - ne.... Mein
 sie - dzie tak da - le - ko, mó - wię tak nie wie - le,

такъ къ те - бѣ от - но - шусь, мой ты ан - гелъ зем - ной, какъ буд - то бѣ ты ужъ ста - ла
 Er - den - en - gel, uns be - seelt solch fromm Ge - nü - gen, Als wä - rest du be - reits ein
 i za - ba - wiam się z to - bą, mój ziem - ski a - nie - le, jak gdy - byś już nie - bies - kim

ri - ten. *a tempo*
 ан - ге - ломъ не - бес - нымъ!
 Him - mels - gast der Ster - ne!
 sta - la się a - nio - łem!